

Modelowanie zjawiska tarcia suchego

- Suwaka porusza się w poziomych prowadnicach, gdzie x=x(t) oznacza przesunięcie suwaka względem nieruchomej prowadnicy w kierunku zgodnym z kierunkiem siły wymuszającej P
- Suwak jest połączony do obudowy za pośrednictwem ściskanej sprężyny (nieważkiej i bez histerezy) o sztywności c, która oddziaływuje na suwak z siłą S(x)
- Ponadto założono, że współczynnik tarcia suchego μ ma inną wartość w spoczynku i inną w ruchu.
- W rozważanym przypadku nie uwzględnia się tarcia lepkiego

Modelowanie wybranych zjawisk fizycznych Modelowanie zjawiska tarcia suchego X D С N

Modelowanie zjawiska tarcia suchego

- Analizie poddano dwa stany: – stan "a" poślizgu – gdy $\dot{x} > 0$
 - stan "b" brak poślizgu gdy $\dot{x} = 0$
- Równanie ruchu dla tego przypadku można zapisać w postaci: $m \cdot \ddot{x} + T_s = P_{_{ZPW}}$

gdzie:

T

m

- *P_{zew}* jest sumą wszystkich sił zewnętrznych;
 - siłą tarcia suchego;
 - masą ciała.

Modelowanie zjawiska tarcia suchego

Przebieg siły tarcia suchego T_s w funkcji zewnętrznej siły wymuszającej P:

co oznacza, że:

w stanie "a" wartość siły tarcia T_s = T_{ar}

w stanie "b" wartość siły tarcia T_s = P

Modelowanie zjawiska tarcia suchego

• Dla stanu "a" równanie ruchu przyjmie postać:

$$\ddot{x} = \frac{P_{zew} - T_{gr} \cdot sign(\dot{x})}{m}$$

 Aby zamodelować stan "b", wprowadzono dodatkową funkcję *Proj*, zwaną funkcją projekcji

$$Pr oj(z) = \begin{cases} z, & gdy | z | < 1 \\ sign(z), & gdy inaczej \end{cases}$$

Modelowanie zjawiska tarcia suchego

- Siła tarcia w stanie "b" wyrazi się więc zależnością: $T_{sp} = t \cdot T_{gr}$ $gdzie \ t \in [-1;+1]$
- Wartość współczynnika t to wartość funkcji projekcji

$$t = \Pr{oj}\left(\frac{P_{zew}}{T_{gr}}\right)$$

 Równanie ruchu w stanie "b" ostatecznie przyjmie więc postać:

$$\ddot{x} = \frac{P_{zew} - t \cdot T_{gr}}{m} = \frac{1}{m} \left(P_{zew} - T_{gr} \cdot \Pr{oj} \left(\frac{P_{zew}}{T_{gr}} \right) \right)$$

Modelowanie zjawiska tarcia suchego

• Do wyznaczenia granicznej wartości siły tarcia T_{gr} , zastosowano najprostszy, powszechnie znany model Newtona: $T_{or} = |N| \cdot \mu$

gdzie: N – siła nacisku;

 μ - współczynnik tarcia suchego.

 Siła zewnętrzna P_{zew}, to suma wektorowa siły wymuszającej P i siły oddzaływania sprężyny S:

gdzie:

$$P_{zew} = -c \cdot x + P$$

c – stała sprężyny;

• x – przemieszczenie.

Modelowanie zjawiska tarcia suchego

```
global c m k P mi
c=1; m=1; k=1; P=0;
mi=input('Współczynnik tarcia ? ');
w=input('Wychylenie początkowe ? ');
p=input('Prędkość początkowa ?');
options = odeset('ReITol',1e-4,'AbsTol',1e-4 );
hold on
[T,Y] = ode45(@tar_such,[0 6],[w p],options);
plot(T,Y(:,1),'b',T,Y(:,2),'r')
grid
xlabel('czas [s]')
ylabel('Wychylenie [m], Predkosc [m/s]')
```

Modelowanie zjawiska tarcia suchego

```
% funkcja modelująca suwak z tarciem suchym
function [Dx] = tar such(t, x)
global c m k P mi
PZew=-c^{*}x(1)+P;
TarGr=mi*9.81*m;
Dx(1)=x(2);
if x(2) == 0
          Dx(2)=(PZew-TarGr*proj(PZew/TarGr))/m;
                Dx(2)=(PZew-TarGr*sign(x(2)))/m;
else
end
             % funkcja projekcji
             function [proj]=proj(z)
             if abs(z) < 1
                                  proj=z;
                                  proj=sign(z);
             else
             end;
```


Modelowanie zjawiska tarcia lepkiego

- Tarcie to występuje w szczelinie miedzy powierzchniami wzajemnie przesuwających się ciał, jeżeli szczelina wypełniona jest smarem lub innym lepkim płynem (np. powietrzem).
- Siła tarcia lepkiego jest funkcją prędkości wzajemnego poślizgu s oraz zależy od pola powierzchni styku, natomiast można przyjąć, że nie zależy od siły docisku.
- Dla siły tej często przyjmuje się model:

$$T_{lep} = -k \cdot (\dot{x})^n \cdot sign[\dot{x}]$$

gdzie: *k* i *n* są empirycznie wyznaczonymi wartościami stałymi dla konkretnego przypadku

Modelowanie zjawiska tarcia lepkiego

Jeżeli n=1 to mówimy o tarciu wiskotycznym:

$$T_{lep} = -k \cdot \dot{x}$$

Jeżeli płyn jest cieczą newtonowską, to wzór przyjmie postać: $T_{lep} = S \cdot \tau \cdot sign(\dot{x})$ gdzie:

S – jest polem powierzchni zetknięcia; τ - naprężeniem stycznym danym wzorem $\tau = -\eta \cdot \frac{\partial h}{\partial h}$

gdzie: [•][•] - to współczynnik lepkości dynamicznej [•] - jest gradientem prędkości

Modelowanie zjawiska tarcia lepkiego

Modelowanie zjawiska tarcia lepkiego

```
% funkcja modelująca suwak z tarciem lepkim
function [Dx] = tar_lep(t, x)
global c m k P mi
PZew=-c*x(1)+P-k*x(2);
TarGr=mi*9.81*m;
Dx(1)=x(2);
if x(2)==0 Dx(2)=(PZew-TarGr*proj(PZew/TarGr))/m;
else Dx(2)=(PZew-TarGr*sign(x(2)))/m;
end
```


Wypływ cieczy ze zbiornika

- Przyjmując pewne uproszczenia, układ ten w dowolnej chwili czasu t można opisać układem dwu równań:
 - zachowania ciągłości strugi

$$\frac{\pi \cdot D^2}{4} \cdot \Delta h = \frac{\pi \cdot d^2}{4} \cdot V \cdot \Delta t$$

zachowania energii (równaniem Bernuoliego)

$$h = \frac{V^2}{2 \cdot g} + \xi \cdot \frac{V^2}{2 \cdot g}$$

gdzie:

V - to prędkość wypływu cieczy ze zbiornika

- to współczynnik miejscowych strat hydraulicznych.

Wypływ cieczy ze zbiornika

Rozwiązanie tego układu stanowi równanie:

$$\frac{\Delta h}{\Delta t} = \left(\frac{d}{D}\right)^2 \cdot \sqrt{\frac{2 \cdot g \cdot h}{1 + \xi}}$$

a, przyjmując założenie, że $\Delta h \cong 0$, powyższy model dyskretny można zastąpić modelem ciągłym, opisanym równaniem różniczkowym: $\frac{dh}{dt} = \left(\frac{d}{D}\right)^2 \cdot \sqrt{\frac{2 \cdot g \cdot h}{1 + \xi}}$

Wypływ cieczy ze zbiornika

```
% Symulacja swobodnego wypływu
% cieczy ze zbiornika
% Modelowanie dyskretne
close all
D =input('Średnica zbiornika
                                ? ');
dw=input('Średnica otworu
                                ? ');
H =input('Wysokość napełnienia ? ');
                                           end
z =input('Wsp. strat hydraul.
                              ? ');
                                         end
dh=0.005; % gradient wysokości
hi(1)=H; t(1)=0; i=0;
while hi(i) > 0
  i=i+1;
  hi(i)=H-i*dh;
  v(i)=sqrt((2*9.81*hi(i))/(1+z));
  dt = ((D/dw)^2)^*(dh/v(i));
```

```
if i==1

t(i)=dt;

else

t(i)=t(i-1)+dt;

end

end

plot(t,hb,'b');

grid on;

axis([0 2500 0 h])

xlabel('czas [s]')

ylabel('Poziom cieczy w zbiorniku')
```


MATLAB

- MATLAB zawiera funkcje rozwiązujące zagadnienie początkowe dla równań różniczkowych zwyczajnych za pomocą :
- pary metod 2 i 3 funkcja ode23
 [T,X]=ode23('F(t,x)', t0, tk, x0, tol, tr)
- pary metod 4 i 5 *funkcja ode45* [*T,X*]=ode45('F(t,x)', t0, tk, x0, tol, tr)

MATLAB gdzie: *F(t,x)* łańcuch zawierający nazwę zapisanej w skrypcie funkcji *t0, tk* granice przedziału czasu poszukiwania rozwiązania wektor kolumnowy rozwiązania **x**0 początkowego parametr opcjonalny określający dokładność tol (10^{-3}) parametr opcjonalny (tr<>0) powoduje tr wypisanie na ekranie kolejnych kroków realizacji obliczeń

Przykład: oscylator liniowy z tłumieniem

$$m\frac{d^{2}x}{dt^{2}} = -k \cdot x - a \cdot \frac{dx}{dt}$$

$$x_{1} = x; \quad x_{2} = \frac{dx}{dt}$$

$$\frac{d}{dt} \begin{bmatrix} x_{1} \\ x_{2} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_{2} \\ (-k \cdot x_{1} - a \cdot x_{2}) \cdot \frac{1}{m} \end{bmatrix}$$
M=1; A=0.5; K=1; global M A K
[T,X]=ode23('osc',0,20,[1 0]');
subplot(2,1,1); plot(T,X(:,1),T,X(:,2));
grid on; title('ode23: m=1, k=1, a=0.5');
A=0.1; [T,X]=ode45('osc',0,20,[1 0]');
subplot(2,1,2); plot(T,X(:,1),T,X(:,2));
grid on; title('ode45: m=1, k=1, a=0.1');
global M A K
Dx=[x(2);(-K*x(1)-A*x(2))/M];

Równanie Duffinga

- Przy rozwiązywaniu układu równań wyższego rzędu konieczne jest sprowadzenie równania do postaci zwyczajnej.
 - równanie

$$\frac{d^2x}{dt^2} + k \cdot \frac{dx}{dt} - (x - x^3) = a \cdot \sin(t)$$

wprowadzenie zmiennych

$$x_1 = x \quad ; \qquad \qquad x_2 = \frac{dx_1}{dt}$$

zapis końcowy

$$\frac{d}{dt} \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x_2 \\ -k \cdot x_2 + b \cdot (x_1 - x^3) + a \cdot \sin(t) \end{bmatrix}$$

Równanie Duffinga - rozwiązanie

